

14. februar: en vei som er åpen for alle

14. februar 1930 forsto den hellige Josemaría at Gud også kalte kvinner fra hele verden til å være med i Opus Dei, for å helliggjøre seg i hverdagslivet. Vi trykker her en analyse av dette «grunnleggelsens øyeblikk» - fra kilder som til nå ikke har vært utgitt – og som er publisert i tidsskriftet *Studia et Documenta*.

13.02.2019

Utdrag fra en artikkel utgitt av Francisca Quiroga, lærer i filosofi ved Det pavelige universitet Santa Croce, i *Studia et Documenta* (2007)

Hva besto den grunnleggende hendelsen av, som fant sted 14. februar 1930? Man kunne besvare dette spørsmålet på en kortfattet måte ved å si: Den hellige Josemaría forsto at Gud kalte kvinner til å være og utføre Opus Dei.

Det som skjedde på denne datoen kan ses som fullbyrdelsen av prosjektet som allerede hadde startet 2. oktober 1928 [1].

Grunnleggeren presiserte alltid hvilken dag han oppdaget at Gud ville at Opus Deis kvinnelige avdeling skulle grunnlegges. Noen ganger la han også til informasjon om hvilket sted og hvilken situasjon det hele fant sted i. Stedet for denne hendelsen var et kapell som tilhørte markisen av Onteiro [2] i Madrid.

Situasjon: mens han feiret messen.
Det konkrete øyeblikket: umiddelbart etter kommunionen.

Senere skrev han ned hva som skjedde i hans sjel i det øyeblikket:
«14. februar 1930 feiret jeg messe i det lille kapellet som tilhørte den gamle markisen av Outeiro, mor til Luz Casanova, som jeg var åndelig veileder for på den tiden da jeg var kapellan i Patronato*. Under messen, umiddelbart etter kommunionen, hele det kvinnelige Verket! Jeg kan ikke si at jeg så det, men visste at jeg på en intellektuell måte, i detalj (deretter la jeg til andre ting i det jeg utviklet den intellektuelle visjonen), forsto hvordan Opus Deis kvinnelige avdeling skulle være.» [3]

Under en meditasjon som han holdt i Pinsekapellet i Villa Tevere [4], fortalte han: **«Jeg gikk hjem til en**

eldre dame på 80 år som skriftet for meg, for å feire messe i det lille kapellet hun hadde. Og det var der, etter kommunionen, i messen at den kvinnelige avdelingen kom til verden. Deretter, ved første og beste anledning, gikk jeg raskt til min skriftefar som sa til meg: *Dette er like mye fra Gud som det andre.*» [5]

Denne dagen oppstår det noe helt nytt, som ikke er en annen institusjon, men en utvidelse av det som allerede hadde begynt 2.

oktober 1928 [6]. På forskjellige måter gjorde han det alltid klart at det som begynte 14. februar 1930 var i fullstendig kontinuitet med det han så 2. oktober 1928.

Han uttrykte det på en meget klar måte i et møte i Buenos Aires i 1974: «**Det var 2. oktober 1928, høytiden for de hellige verneengler, at Herren ville at vi skulle begynne å**

arbeide. 14. februar 1930 gjorde den kvinnelige avdelingen denne store universelle mobiliseringen av kristne fullkommen, som skulle virke for fred, for velstand, for forståelse, for brorskap.» [7]

La oss også se på et eldre notat fra 1959. Til noen kvinnelige medlemmer i Opus Dei som bodde i Roma, sa han: **«Jeg vil være sammen med dere i dag, mine døtre, for vi feirer årsdagen for den dagen da vår Herre åpnet denne guddommelige veien på jorden også for kvinner.» [8]**

Et notat fra en samtale med grunnleggeren i 1955 avspeiler hvordan han forsto at Opus Deis helhet inkluderte både menn og kvinner. Han sa: **«Verket ville visseilig ha forblitt ensidig uten denne uttrykkelige Guds vilje og uten dere søstre.» [9]**

Menn og kvinner I Opus Dei tilhører en og samme institusjon. De har samme kall, samme oppdrag, identisk ånd og identiske apostoliske metoder. [10] De utgjør en og samme familie med «Faderen» som overhode, som helt fra den gang da Opus Dei fikk sin endelige juridiske form i 1982 er deres egen prelat. [11]

Slik formidlet grunnleggeren dette sakskomplekset på mange forskjellige måter, i ord og handlinger. Og slik forsto Opus Deis medlemmer det helt fra begynnelsen av. Det finnes et viktig notat i den dagboken som ble skrevet i det første senteret for kvinner, datert 14. februar 1943, der man kan høre likesom et ekko av den hellige Josemarías ord: **«Vårt første blikk på denne for oss så store dag rettes mot den Jesus (sic) som råder over oss fra tabernaklet, og i dette blikket er det en dyp takknemlighet for at han har gitt**

**inspirasjon til et kvinnelig
samarbeid i hans Verk.» [12]**

Uttrykket «kvinnelig samarbeid», selv om det ikke stemmer helt og holdent, viser på en tydelig måte to fakta som den hellige Josemaría ville formidle til dem: Opus Dei er en eneste institusjon, med to avdelinger. Initiativet kommer fra Gud, og dermed «samarbeider» alle – kvinner og menn – med Gud.

.....

[1] Jf Andrés Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, vol.1, s. 251-324.

[2] Doña Leónides García San Miguel, Marquesa de Onteiro: jf *ibid*, s. 258, note 17. Hennes hjem var en villa i Alcalá Galiano-gaten i sentrum av Madrid: Den ble senere revet for å gi plass til et leilighetskompleks (Jf Ana

Sastre, *Tiempo de caminar*, s. 101-102).

* En veldedighetsinstitusjon i Madrid (overs. anm.).

[3] Josemaría Escrivá, “*Apuntes íntimos*”, nr 1871, nedskrevet 1948, gjengitt i Andrés Vázquez de Prada, *op.cit. Vol 3*, s. 105. Om denne tekstens historiske og teologiske betydning, jf Antonio Aranda, «*Den salige Josemaría...*» s. 131-136.

[4] Villa Tevere er navnet på bygningskomplekset som rommer Opus Deis hovedkvarter, jf Andrés Vázquez de Prada, *op.cit. Vol 3*, s. 105.

[5] Notater nedtegnet ved et foredrag, 14.2.1964, AGP, Sec P09, s. 74. Jf Andrés Vázquez de Prada, *op.cit. Vol 1*, s. 315-324.

[6] “I månedene etter 2. oktober 1928 anså Don Josemaría Escrivá de Balaguer at Opus Dei kun rettet seg

mot menn, selv om han oppfattet tydelig at det lys han hadde fått hadde en verdensomspennende rekkevidde. 14. februar 1930, mens han feiret messe, innså han at han også burde fremme dette kallet blant kvinner, og på denne måten oppsto det en ny avdeling eller seksjon innen Opus Dei. Prelaturet Opus Dei, som utgjør en organisk og udelelig sjelesørgerisk enhet, utfører sitt apostolat gjennom den mannlige og gjennom den kvinnelige avdelingen, under prelatens ledelse og styre, noe som sikrer begge avdelingenes grunnleggende åndelige og juridiske enhet.» (José Luis Illanes, *Dos de octubre de 1928: Alcance y significado de una fecha*, s. 130, note 74).

[7] Notater tatt ved et møte I Buenos Aires 26.6.1974, AGP, Sec. P05, I, s. 595.

[8] Notater tatt ved et foredrag 14.2.1959, AGP, Sec. P02, 1992, s.600.

[9] Notater tatt ved en samtale, februar 1955, AGP, Sec. P01, II, s. 6.

[10] Jf Pedro Rodríguez, Fernando Ocariz, José Luis Illanes, *Opus Dei in the Church*. s. 69-86 og 162-198.

[11] Jf Statuta, nr. 1 og 130, i Amadeo de Fuenmayor, Valentín Gómez-Iglesias, José Luis Illanes, *The Canonical Path of Opus Dei*, s. 628 og 647.

[12] Dagbok for senteret i Jorge Manrique-gaten, 14.2.1943, AGP (underavdeling Asesoría Central), D-1004.

.....